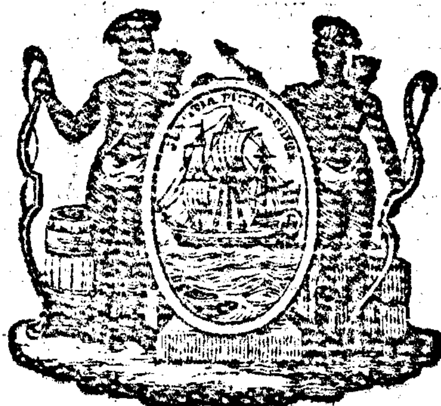
N°. 48. **A°. 1837.**

ZATURDAG, den **17den JUNIJ.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Junij 1837.*

Alzoo J. ARRIAS, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om voor hem requestrant van Zijne Majesteit den Koning te vragen, den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land ter grootte van 100 Akkers, zijnde een gedeelte van den verlaten Grond *Haarlem*, gelegen aan de rivier *Saramacca*.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de requestrant, de gelegenheid gegeven, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezes, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het request worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Junij 1837.*

Alzoo ISAK JACQUES DE MESQUITA en LAURENS ARON DE MESQUITA, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd met verzoek om voor hen requestranten van Zijne Majesteit den Koning te vragen den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel Land, gelegen aan de rivier *Saramacca*, aan den hoek van de *Aniakreek*, ter grootte van 250 Akkers

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de requestranten, de gelegenheid gegeven, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezes, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het request worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Junij 1837.*

Alzoo H. SCHOUTEN, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om voor hem requestrant van Zijne Majesteit den Koning te vragen, den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel Land, gelegen in de divisie *Para*, aan de Westzijde der tot den Houtgrond *Onverwacht* behoorende gronden, ter grootte van 400 Akkers.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de requestrant, de gelegenheid gegeven, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezes, hunne reclames ter Gouvernemens Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het request worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Rusland en Engeland.

Het kan den opmerkzamen beschouwer niet ontgaan zijn, dat er, sedert lang, eene geheime, gesmoorde verbittering tusschen *Engeland* en *Rusland* bestaat, die het meer aan magt, dan aan wil (van éene zijde ten minste) ontbreekt, om tot openbaren oorlog te komen. Het is echter niet het verschil van staatkundige inrigtingen, die tot deze verwijdering aanleiding geeft; *Rusland* is op den besten voet met de Vereenigde Staten van *Noord-Amerika*, hoewel zij nog vrij wat *democratischer* regeringsvorm hebben, dan de *Engelschen*, en dezen op hunne beurt staan met den meest *despotieken* van alle Staten, met *Perzie*, in de beste verstandhouding, zelfs als beschermers. Er moet dus eene andere reden gezocht worden, die deze blijkbare verkoeling tusschen twee, sedert 1812 — 1815 zoo naauw verbondene, en sedert zelfs doorgaans zoo vriendschappelijke staten veroorzaakt heeft.

Van den eenen kant heeft zekerlijk het ongemeene geluk der *Russische* wapenen in twee werelddeelen veel daartoe bijgedragen. In 1827 — 1828 weert *Rusland* eenen aanval van *Perzie* niet alleen af, maar dringt tot diep in *Perzie* door, verovert *Erivan* en *Tauris*, en behoudt het laatste.

Na in 1829 *Konstantinopel* van nabij bedreigd, ja het lot des *Turkschen* rijks in handen te hebben gehad, schrijft een *Russisch* veldheer den vrede te *Adrianopel* voor, en bedingt daarbij groote voordeelen; doch op verre na niet die, welke hij, bij mindere gematigdheid, had *kunnen* verkrijgen. *Polen* staat in 1830 op, het wordt in 1831 ten onder gebragt, en moet door vermeerdering der *Russische* magt voor zijne onvoorzigtigheid boeten. Dus wordt de *Russische* Keizer geducht, niet alleen door hetgeen hij *doet* en *verkrijgt*, maar ook door hetgeen hij had *kunnen* doen en verkrijgen. *Perzie* geeft hij de tweede hoofdstad, *Tauris*, terug: in een volksoproer wordt de *Russische* afgezant met zijn gevolg vermoord. Nicolaas spaart den Schach die hem om vergiffenis smeekt. De *Turksche* Sultan moet eene zware geldsom betalen, waarvoor hij zich ten hoogste gelukkig schat, zijn rijk te kunnen behouden. Nicolaas schenkt hem edelmoedig bijna de helft daarvan kwijt. Maar voor die edelmoedige handelwijze wint hij ook den Schach zoowel als den Sultan, zoodat de eerste hem de bevestiging van zijnen kleinzoon in het rijk na zijnen dood opdraagt; de ander in hem zijnen getrouwen bondgenoot vindt, dien hij bij elken gewigtigen tegenspoed te hulp roept. *Engeland* ziet eensdeels deze vergroote magt van *Rusland* met leede oogen aan, anderdeels rekent het *Rusland* deszelfs gematigdheid geenszins als reden tot geruststelling aan, maar ziet met siddering deszelfs invloed in *Perzie*, zoo nabij het *Britsch-Indische* rijk, en in *Turkije*, waar deszelfs handel in de *Middellandsche* zee in deze eeuw zoo verbazend is toegenomen. — Een *Engelsch* reiziger toch verhaalt, dat die naar *Konstantinopel* jaarlijks verdubbelt; terwijl die met het nieuw-*Grieksche* koningrijk en met *Italiën* ook sterk toeneemt. Maar het *Engelsche* volk en het *Engelsche* ministerie begeeren *uitsluitenden* bloei, en willen niet, dat eenige andere natie zich in hunne nabijheid verheffe. De zwakheid van het *Turksche* rijk behaagde hun ongemeen. Zij konden daarmede doen, wat zij wilden; thans is er een beschermer voor hetzelve opgetreden: met dezen moet twist gezocht worden!

Ten einde den stand van zaken naauwkeuriger te kunnen bepalen, moeten wij tot 1832 opklimmen. De Sultan werd toen, door zijnen magtigen Leenman, den Pacha van *Egypte*, die *Syrie* reeds had veroverd, in het hart zijner Staten bedreigd.

Hij verzocht dus *Engeland* en *Frankrijk* om hulp; doch dezelve werd *geweigerd:* men had genoeg te doen met het bombardement van *Antwerpen* en de blokering der *Hollandsche* havens! Nu moest de Groote Heer zich in het dreigende gevaar, daar Ibrahim zich reeds diep in *Klein-Azie* uitbreidde, *Smyrna* bereikte, en *Konstantinopel* van den zeekant bedreigde, immers wel tot *Rusland* wenden. De Keizer liet hem niet wachten; eene *Russische* vloot van tien linieschepen en verscheidene fregatten ging naar den *Bosporus* scheep, en een *Russisch* leger van 50,000 man bezette den post van *Unkiar Skelessi* of de *Koningstrappen* in *Klein-Aziën*, en zoo waren Mehemed en Ibrahim-Pacha genoodzaakt, vrede te sluiten en *Klein-Azien* te ontruimen.

Nu had de Sultan zijne vrienden en vijanden leeren kennen, *Engeland* en *Frankrijk* hadden hem, in weerwil hunner gedurige betuigingen, *dat de Porte in haar geheel moest blijven*, te *Adrianopel* en naderhand in de onderhandelingen met Ibrahim in de steek gelaten, *Rusland* had hem dadelijk hulpe gezonden. Is het te verwonderen, dat Mamoud gretig de gelegenheid aangreep tot een verdedigend verbond, die hem Keizer Nikolaas aanbood? Dit verbond, te *Unkiar Skelessi* in 1833 gesloten bevat, volgens de *Engelschen*, *zes* openbare en *een* geheim artikel; in de eersten beloven de beide contracterende Mogendheden elkander wederkeerig hulpe bij aanval; doch in het geheim artikel moet *Rusland*, in plaats van den door *Turkije* te leveren bijstand, verlangd hebben, dat de *Porte* de *straat der Dardanellen voor alle vreemde oorlogschepen zou sluiten*. Dadelijk na de onderteekening werd dit geheim artikel aan de *Engelschen* regering bekend, die door Lord Ponsonby te *Konstantinopel*, en ook te *Petersburg*, daartegen plegtig deed *protesteren* en verklaren, dat zij handelen zoude *alsof dat verdrag nimmer gesloten was*. De *Russische* regering antwoordde daarop, dat zij *handelen zoude*, *alsof die nota's nimmer geschreven waren*, *Rusland* betoogde echter op naderen aandrang, dat de *Porte* immers volkomen regt had tot zulk eene bepaling, daar de zeeën, aan weêrszijden der straat, hare zeeën waren, en *Engeland* steeds dat regt erkend had, »*Rusland* was in dit geval *niet* boven eenige andere Mogendheid bevoordeeld; er was geene uitzondering gemaakt ten hare behoeve." Ook kwam in de hoofdzaak dit verdrag met een dergelijk, in 1809, tusschen *Engeland* en de *Porte* gesloten tractaat overeen. *Rusland* volgde hierin slechts eene behoedende staatkunde. Het was niet onkundig van de *Britsche* jaloersheid op elke uitheemsche zeemagt: de rooversgeschiedenis van *Koppenhagen* in 1807, onder den al te beroemden Canning, lag den Keizer nog in het geheugen, en dus zocht hij zijne *militaire* havens in de zwarte zee, vooral te *Sebastopol*, door het sluiten der *Dardanellen*, voor *aanvallen* der *Britten*, wanneer het dezen eens, ook zonder redenen, gelusten mogt, te beveiligen, en van daar dit louter *verdedigende* artikel. Dat er gevaar van dien kant bestaat, is niet twijfelachtig, volgens de onhandige bekentenis van zekeren radicaal Quin, een' woedenden vijand van *Rusland*, die in zijne *Steam-Voyage down the Danube*, (1836 p. 253) het volgende zegt; Eens aangenomen, dat het woord *vreemde oorlogschepen* toepasselijk is, zoowel op *Rusland* als *Engeland*, dan is nog het geheele voordeel op de *Russische* zijde, en het nadeel op die van *Engeland*. *De Russische schepen zouden hoegenaamd geenen lust hebben, naar buiten te komen, en de onze in den Archipel of de Middellandsche zee te ontmoeten, maar onze schepen zouden alle mogelijke drijfveeren, en ik geloof niet weinig lust te hebben, om naar binnen te gaan, de Russen in hunne eigene zeeën te bestoken, en hunne werven en tuighuizen te Sebastopol te vernielen*." Hier, en nog op eenige bladzijden verder, wordt dus openlijk en onbeschaamd de oorlog gepredikt, *alleen* om te kunnen vernielen, zonder eenige aanleiding daartoe. De schrijver is geen onbeduidend persoon; hij is te *Konstantinopel* in het paleis van Lord Ponsonby, en te *Napoli di Romania*, in dat van den zaakgelastigde Dawkins gehuisvest geworden, en het schijnt, dat hij met lord Palmerston's staatkunde volkomen eens is. Doch wij behoeven niet tot redeneringen van particulieren omtrent *Engelands* bedoelingen onze toevlugt te nemen; beschouwen wij de daden van deszelfs regering.

Het is opmerkelijk, dat er zich tegenwoordig eene algemeene zucht tot het ondersteunen van muitelingen bij het *Britsche* bestuur openbaart. Wij behoeven niet van de algemeen bekende gebeurtenissen van 1831 en 1832 omtrent de *Belgen* te spreken, die toen buiten alle bedenking nog oproerlingen waren, doch sedert door *Europa*

erkend zijn; maar te *Malta* vormt zich, in de tegenwoordigheid van eenen uit *Napels* gevlugten, en met de regering van zijn land blijkbaar in onmin levenden Prins, een *club* van misnoegden uit alle streken van *Italie*, die aan de regeringen van dat land zorg en onrust baart; haar belet, de inrigtingen van haar land op een' vasten voet te brengen en de gewenschte verbeteringen en bezuinigingen tot stand te brengen; want altijd dreigt het gevaar van dien kant!

Nota's, aan de *Engelsche* regering daarover ingeleverd, zijn vruchteloos gebleven; steeds blijft men die omwentelaars, die geene middelen ontzien, om hun land in 't verderf te storten beschermen. Dit geschiedt uit *Malta*, ter ontrusting van het *Noorden* der *Middellandsche zee*. En zou het *Zuiden* dier zee vrij blijven? Te *Tripoli*, eene stad, blijkbaar onder het oppergezag van *Engeland's ouden en getrouwen Bondgenoot*, den Sultan, behoorende, is door een' neef van den Pacha de banier der muiterij opgestoken; hij voert een' open oorlog tegen het wettig gezag; dat te *Tripoli* huisvest, belemmert de scheepvaart, *en wordt door Engeland erkend en ondersteund*. Ten *Oosten* in de zwarte zee gaat het niet beter. Maar om dit te verstaan, moeten wij weder terugkeeren tot de betrekking van *Rusland* met de *Porte*.

Ruim een half jaar na het tractaat van *Unkiar Skelessi*, (10 Februarij 1834) werd te *Petersburg* tusschen de *Porte* en *Rusland* een verdrag gesloten van grensbepaling, deels waarbij, gelijk dit door gaans na elk vredeverdrag plaats heeft, de juiste grenzen tusschen de *Turksche*, en door *Turkijen* bij het verdrag van *Adrianopel* aan *Rusland* afgestane gewesten naauwkeurig bepaald wordt. Slechts diepe onkunde of kwaadaardigheid kan eenen Quin (bladz. 243) de aanmerking in geven, »dat door het eerste artikel van het *Petersburger* tractaat aan *Rusland* een belangrijk gedeelte van de oostkust der zwarte zee werd afgestaan, die de rijkste, meest bevolkte en vruchtbaarste gedeelten van *Turkije* i. die inrigting omvatten." Dit was immers reeds bij den vrede te *Adrianopel* geschiedt, waarin *Rusland* en *Turkije* alleen in *Azie drie geheele* pachaliks (*Kars*, *Bajezid* en *Erzerum*) en in *Europa* de tweede stad des rijks, *Adrianopel*, en de gewigtige vesting *Warna* terug had gegeven en zelve den bijna zekeren val des Turkschen Rijks had belet! Er werden in dat verdrag verder nog schikkingen gemaakt wegens *Moldavie* en *Wallachije*; voorts werd de betaling, die *Turkije* nog doen moest van *eene Millioen Hollandsche dukaten* jaarlijks, op eene *halve* millioen verminderd. Maar de vesting *Silistria* zou tot op de *volle betaling* der nu verminderde oorlogsbelasting nog door *Rusland* in bezit worden gehouden, ook volgens den vrede van *Adrianopel*. Dit laatste nu vindt de reeds gemelde radicaal Quin ongehoord, en hij spoort zijne natie aan, tot een' *onmiddelijken* oorlog met *Rusland* (beter dit jaar nog, dan in het volgende) in de onderstelling dat het *Silistria niet* zal teruggeven. Doch ziet, wat gebeurt er! Zonder eenige bedenking vermindert Nicolaas nog het overgeblevene der oorlogsbelasting ten einde *Silistria* te spoediger te kunnen teruggeven — en hij geeft het terug! Zulk eene daad van edelmoedigheid of liever wel begrepene, verstandige staatkunde schrijven nu de voorstanders der *Britsche* ministers (die geene groote en edele daad *uit eigen beweging* kunnen begrijpen, omdat zij zelven er niet toe instaat zijn) aan de *vrees* des Russischen Keizers voor de bedreigingen van lord Durham toe. Een wereldrijk, als het Russische, bevreesd voor een kabinet als dat van lord Palmerston! Hoe weinig zich de edele Nicolaas dit verwijt aantrok (gelijk kleine zielen zouden gedaan hebben) bleek daaruit, dat hij eene, au *althans* wel geheel ongehoudene en onverwachte daad van inschikkelijkheid jegens *Groot-Brittannie* verrigtte: eene vermindering van het tarief der inkomende regten omtrent vele ook *Engelsche* fabrikaten, waarover de *Morning Chronicle* zelve versteld stond!

Doch onderstellen wij eens voor een oogenblik, door dat *Rusland Engelschen* invloed tot de teruggave van *Silistria* is overgehaald. Verdient dan zulk eene inschikkelijkheid, waardoor misschien een Europische oorlog (die *Engeland* toch nog al belemmerd zoude hebben) is afgekeerd, - verdient zulk eene inschikkelijkheid niet eenige wederkeerige erkentenis en toegevendheid? Zou men niet mogen denken, dat dit, met de vermindering der opbrengsten in verband gebragt, de vijandelijke houding van de tolken der openbare meening in *Engeland* eenigzins zou hebben doen ophouden? Doch het is verre van daar. Men heeft zich eene nieuwe ondersteuning aan opstandelingen, en ditmaal *onmiddelijk* tegen *Rusland*, veroorloofd, en straffeloosheid daarvoor begeerd, omdat *Engelschen* het feit gepleegd hadden.

De Noord- en Noord-oost kust der *zwarte zee* wordt bewoond door het volk der *Circassiers* of *Tscherkessers*, die te voren de heerschappij van den *Khan* der *Krimische Tartaren*, en naderhand, toen die *Khan* zijn gebied aan *Rusland* had afgestaan, het oppergezag van *Turkeije* erkenden. Dit bleek onder anderen door een vredeverdrag tusschen de *Kozakken* en *Tscherkessers* in 1801, hetwelk door eenen Turkschen Pacha moest gesloten worden. Naderhand maakten de Russen vele veroveringen in hun land. Door het verdrag van 1829 was alle twijfeling daaromtrent weggenomen, en dit gebied, benevens de geheele Noord- en Noord-oostkust der zwarte zee tot *Akhaltzik* toe, aan *Rusland* afgestaan. Doch de *Cirkassiers*, een *Mohammedaansch* volk, weigerden zich onder eene Christenregering te vleijen, even zoo als de meer oostelijke bewoners van den *Kaukasus*, die onder *Perzie* hadden behoord, zulks vroeger hadden gedaan; *Rusland* zond dus troepen om hen ten onder te brengen. Maar deze bekwamen ondersteuning in wapenen en buskruid door Europesche, vooral door Engelsche schepen. *Rusland* verklaarde dus de havens van de Noord-kust der zwarte zee gesloten, en liet in zijne eigene havens geene schepen toe, behalve op bepaalde punten, ten einde dien invoer, openlijk of ter sluip gedaan, te beletten. De oorlog tegen dit volk is inderdaad een krijgtogt tegen de ruwste barbaren, tegen *menschenroovers*. Hooren wij, wat de Engelschman Clarke; een verklaard vijand der Russische regering, daarvan in den aanvang dezer eeuw zeide: »De *Tscherkessers* zijn bestendig met de *Kozakken* in oorlog; zij loeren nog gedurig op eene gelegenheid, om eenigen derzelven, of *ook vreemden*, die zich onder hen bevinden, gevangen te maken, en verkoopen die alsdan aan de *Perzen*. Hunne manier van oorlogen bestaat daarin, dat zij zich in de moerassige oorden, in het riet en de biezen verschuilen, daarbij zelfs een' geruimen tijd in het water liggen, om de sterkte hunner vijanden te bespieden. Vertoonen zich vijf of zes *Kozakken*, zoo blijven zij gerust in hunne schuilhoek; maar zijn er slechts twee of drie, zoo springen zij dadelijk op; maar nemen ook dadelijk de vlugt, wanneer de *Kozakken* slechts tijd hebben om te schieten. Ook bij nacht deden de *Tscherkessers* invallen in het land der *Kozakken*, om vee, en zoo mogelijk, menschen te rooven. Van daar, dat reeds in 1801 de *Kozakken der Zwarte zee* over de rivier *Kuban* trokken, om zich op deze roovers te wreken. Aan zulk een volk nu, niet alleen rebellen, maar ook struikroovers en menschendieven, zenden de Engelschen kruid en lood. Het Engelsche schip *de Vixen*, uitgerust door een te *Bucharest* gevestigd huis, Bell & Anderson, heeft de voorschriften der Russische havensluiting geschonden en den opstandelingen oorlogsbehoeften aangevoerd, die dezen in alle haast hebben geborgen. De Russische wachtschepen hebben dus het schip aangehouden, en het is, volgens alle vormen, bij beschaafde Natien in gebruik, veroordeeld en verbeurd verklaard geworden.

Thans verheffen *alle* partijen in *Engeland* daarover een verbazend geschreeuw. Bell en Anderson (nu gefailleerd) beweren, dat het schip slechts met *zout* is beladen geweest. Anderen zeggen dat *Circassie* niet regtens aan de *Porte* behoort, en dus door haar niet aan *Rusland* kon afgestaan worden. Een derde kent het regt in geen geval aan *Rusland* toe, om de kust te blokkeren. Wegens het eerste behoeft niets gezegd te worden; eerlijkheid van bankroetiers en getuigenis in zijne eigene zaak zijn beide van weinig waarde. Wat het tweede betreft, zoo hebben wij daarop reeds geantwoord: *Circassie* werd door de *Porte* als een tot haar behoorend gewest beschouwd, waarin zij verscheidene krijgsposten hield, (onder anderen te *Anapa*) en hetwelk door de rivier *Kuban* van het Russische rijk was afgescheiden. Met dit laatste is het thans, volgens den vrede van *Adrianopel* van 1829, vereenigd. En wat eindelijk het derde betreft: het is onbegrijpelijk, hoe de Engelschen de schaamteloosheid verre genoeg kunnen drijven, van zoo iets te beweren. Hoe! denken zij dan, dat *Europa* vergeten is, hoe zij de geheele kust van *Europa*, van *Texel* af tot *Bayonne* toe, in staat van blokkade verklaarden; hoe zij, al hadden zij die magt ook niet, door de *Britsche* schepen eene geheele kust te bezetten, toch een decreet voor genoegzaam hielden, om alle vaartuigen, welke den wil naar die havens hadden, in de hunnen te slepen en doorgaans te oordeelen. Maar het is waar, de Engelschen mogen ter zee alles doen; andere natien niets. Hebben zij ook niet onze regtvaardige en werkzame blokkade der *Schelde* en der *Belgische* kusten in November 1830 doen ophouden, omdat hun handel op *Antwerpen* en *Ostende* daarbij zou geleden hebben? Wij hopen dus, dat de Russische regering, die tot hiertoe met zulk eene voorbeeldige matiging heeft gehandeld, dezen nieuwen eisch van schavergoeding voor de *Vixen* niet zal inwilligen, (waartoe zij ook, volgens de Fransche ministerieele dagbladen, volsterkt niet gehouden is) en dat *Rusland* hierin niet de minste zal zijn, ten einde de Britten niet zouden wanen, dat hun alles vrijstaat! Ook de *Porte*, door de Engelschen op alle wijzen geplaagd, die, wegens eene (misschien verdiende) dragt slagen, aan eenen Engelschman gegeven, voor en na alle hare ministers wel zou dienen af te danken, moet, met *Rusland* vereenigd, meer veerkracht toonen, en zich door eenen schaamteloozen Ponsonby (wij kennen hem ook nog sedert 1831 in *Belgie!*) niet laten regeren, meer dan zelfs een Palmerston zou durven verlangen! — Tot oorlog zal het wel niet komen, maar men moet de *Heeren der zee* maar niet in alles toegeven!

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.